

[Korsgaard.]

hvor meget dyrere det vilde blive, hvis man indrettede sig paa at begynde med noget mindre Bygninger og saa senere byggede til. Det er naturligvis billigere, hvis Byggeprisen er den samme og man har Raad, at bygge det hele paa een Gang, men med fornuftig Indretning fra Arkitektens Side vilde jeg dog mene, at man godt kunde begynde Byggeriet paa en saadan Maade, at der senere uden stor ekstra Udgift kunde bygges til, og jeg tror ikke, man let vil komme til at bygge under Forhold, hvor det er dyrere at bygge end nu. Jeg har før under almindelige Forhold talt om det samme, nemlig at jeg vilde finde det klogere, om man i visse Tilfælde opførte knap saa store Bygninger, som man som Regel har gjort. Men hvis dette har været rigtigt under normale Forhold, maa det være meget mere rigtigt nu, hvor det er saa meget, meget dyrere og saa meget, meget vanskeligere at bygge end i normale Tider.

Om selve Lovforslaget, som det foreligger, vil jeg gerne have Lov til at sige, at det jo ved Behandlingen i Folketinget er undergaaet forskellige efter min Mening meget gode Forandringer, og en af dem, jeg særlig vil pege paa, er den, at Jordkøbslaanet, det Beløb, som anvendes til Jordkøb, er forhøjet fra 11 000 til 12 000 Kr. Jeg synes afgjort, det er rigtigt, at man er gaaet den Vej, for nok er det ikke Jordprisen, der er steget mest, men det kan ikke undgaas, at Jordprisen, naar de Produkter, der avles paa Jorden, bliver mere og mere værd, Tid efter anden bliver højere. Det er da, saa vidt jeg kan se, ogsaa sket, og det er maaske som Følge deraf, at man i Folketinget har faaet gennemført, at det Laanebeløb, som kan ydes til Indkøb af Jord, er forhøjet til 12 000 Kr. Jeg vil gerne have, at Beløbet skal være saa stort, at de unge Mennesker, der køber Jord, kan købe ikke alene nogenlunde god Jord, men ogsaa Jord, som er i nogenlunde ordentlig Kultur og nogenlunde ordentligt beliggende. Det er en af de Fejl, som jeg synes er begaaet ved den Udstykning, der har fundet Sted, at der ret ofte er givet Tilladelse til Køb af Jord, som efter min Mening har været for daarlig eller for daarligt beliggende. Men her er der et Omraade, hvor Jordlovsudvalget, hvor Husmandsbrugskommissionerne i allerhøjeste Grad kan sætte ind for at forbedre Forholdene.

Under Behandlingen i Folketinget har man tilføjet et nyt Stykke til § 3, hvorefter Husmandsbrugskommissionerne skal have Indseende med, at de forskellige bestaa-

ende Brug drives paa den Maade, som nu engang er foreskrevet. Det, man i særlig Grad har taget Sigte paa, er, at bestaaende Brug ikke nedlægges, og at de ikke drives under en anden Ejendom. Det er naturligt, at denne Beføjelse er tillagt — jeg maa maaske endda sige paalagt — Husmandsbrugskommissionerne. Da jeg synes, man kan forlange, at givne Lovregler, der er affattet saaledes, at man kan forstaa dem, skal overholdes, og da jeg — og mange andre — er vidende om, at bestaaende Brug hist og her ikke har været drevet paa den Maade, Loven foreskriver, er jeg ikke utilfreds med, at der nu er blevet et Organ mere, som skal paase, at bestaaende Brug virkelig drives paa den i Loven bestemte Maade.

Endelig skal jeg omtale et andet Forhold. Naar Jordlovsudvalget køber Ejendomme, udstykkes der i mange Tilfælde saa megen Jord til Oprettelse af nye Brug, at Bygningerne paa Stamejendommene bliver for store og delvis maa rives ned. Det synes jeg er urimeligt, navnlig i en Tid, hvor det er saa dyrt at opføre nye Bygninger som nu. Derfor vil jeg gerne henstille til Jordlovsudvalget og dets Medlemmer, naar de enkeltvis er ude at købe Ejendomme, ikke at udstykke en købt Ejendom længere ned, end at den Jord, der bliver tilbage, passer til de Bygninger, der nu engang er paa Ejendommen. Det kan i Øjeblikket ikke være formaaltstjenligt at rive gode Bygninger ned for i dyre Domme at give Penge ud til Opførelse af andre Bygninger.

I det store og hele kan vi fra vor Side tiltræde det foreliggende Lovforslag, og jeg kan give Tilsagn om, at vi vil være med til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Oluf Johansen: Ved Behandlingen i Folketinget er det nærværende Lovforslag undergaaet flere værdifulde Ændringer.

Jeg vil først nævne Bestemmelsen om, at det paahviler Husmandsbrugskommissionerne hver i sit Amt at have Opmærksomheden henvendt paa eventuelle Overtrædelser af Lov Nr. 106 af 3. April 1925, der indeholder Forbud mod Nedlægnings af bestaaende Husmandsbrug. Jeg tror, at man her er inde paa noget rigtigt, idet disse Kommissioner netop arbejder med Sager af denne Karakter. Spørgsmaalet bliver nu blot, om Landbrugsministeriet paa den nye Lovbestemmelses Grund kan give Husmandsbrugskommissionerne Direktiver og Myndighed, saa at hurtig Retsforfølgning kan finde Sted, eller om det hele skal gaa samme langsomme Vej som hidtil; i saa